

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Maročinno in oznanila (inserter) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemži nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 96.

V Ljubljani, v četrtek 27. aprila 1893.

Letnik XXI.

Državna vseomogočnost.

Liberalci se radi bahajo s tem, da branijo svobodo, ali kdor pa bistvo liberalizma ogleda, pa kmalu spozna, da vse njihovo delovanje meri na to, da se v duševnem oziru narod spravi v popolno odvisnost od mogočne države. Samo v gospodarskem oziru liberalci zahtevajo nekoliko večjo svobodo, pa le za bogatine, slasti za žide, če se pa drugi stanovni hočejo svobodno gibati, pa liberalci tudi kaj radi kličejo na pomoč državo.

V nekaterih krajih liberalci pokažejo svoja načela bolj očitno, v drugih pa manj, kakor jim ravno kaže.

Težnja liberalcev je, vse, vzlasti pa cerkev, spraviti pod državno oblast; to se kaže v prisilni državni šoli, civilnem zakonu in drugih enakih napravah, s katerimi hočejo liberalci osrečiti razne narode.

Posebno ugodna tla je našel liberalizem na Ogerskem, koder služi mažarskemu šovinizmu. Mažarska državna ideja je Mažarjem bog, in njej se mora klanjati vera in poštenje, značajnost in pravica; žalibog, do novejšega časa so tudi duhovniki kadili tega malika.

Kako posilno postopajo mažarske vlade proti Slovakom, Rusinom, Srbom in Rumunom, je dovolj znano. Proti javnim določbam ustave so njih šole pomažarili in tudi skušajo že otroke v državnih otroških vrtoih pripraviti na mažarstvo. Preobširno bi bilo, ko bi hoteli vse take nasilnosti naštevati, ki so delo mažarskega liberalnega duha.

Dosledni svojim načelom, so tudi liberalci državi priznali oblast, da določuje, v kateri veri naj se odgojujejo otroci. Ne ozirajoč se na zdrave pameti načela, so kar sklenili, da naj se iz mešanih zakonov odgojujejo dečki v očetovi, deklice pa v veri materini.

Ta določba, nasprotujoča že samemu naravnemu pravu, in sevda tudi določbam katoliške cerkve, je dala povod mnogim razporom. Katoliški župniki, braneč se naznanjati drugoverskim duhovnikom krste otrok, ki se imajo po državnem zakonu vzgojiti v drugi veri, so bili večkrat oestro kaznovani. Da pa temu upor naredi konec, je liberalna vlada sklenila, duhovnikom vzeti vodstvo matrik, katere opravljajo prav za prav po nalogi cerkve, in je izročiti posebnim uradnikom, katerim se bode strogo naročilo, da naj skrbno zapisujejo, v kateri veri se naj odgajajo otroci.

Zastonj so bili vsi ugovori duhovščine in katolikov. Liberalci vsekako hočejo vse ukloniti državni vseomogočnosti. Dotična predloga se je že predložila zbornici. Vpeljava civilnih matrik bode pa nalagala novih stroškov, kakor je že vidno iz večerašnjega telegrama. Sevda bremena bodo gotovo še večja, nego so se računila. Vihti revščina svoj kruti bič, izselujte se trumoma v Ameriko, samo da je liberalizem rešen.

V narodnem oziru je ta predloga s kratka nasilstvo. V njej se odločno naglašá, da se morajo matrike voditi v mažarsčini. Civilne matrike so tudi novo sredstvo za pomažarjenje.

Druga predloga pa daje popolno enakopravnost židovski veri. Glavna točka te predloge je, da se kristijanom dovoli prestop v židovstvo. Ta določba se pa ne tiče le verstva, temveč je tudi daleč segajočega gospodarskega pomena. Židovstvo se je že sedaj globoko zajelo na Ogerskem, posebno mnogi veleposestniki so zaradi dolgov odvisni od židovstva. Neznačajnost, nenravnost mažarska bo gotovo pokazala svoje sadove. Prestopali bodo vzlasti brezbožni in propali večji posestniki v židovstvo in ženili se z bogatimi židinjami. Tako pridejo večja posestva v roko židov, ki postanejo absolutni gospodarji na Ogerskem. Boj, ki se sedaj bije, ni le

verski, temveč tudi narodnogospodarski boj, kakor je židovsko vprašanje pred vsem socialno vprašanje.

Predloge, ki so se predložile, pa ne ostanejo osamljene, temveč se v kratkem predlože še druge. Tako pride kmalu predloga civilnega zakona.

Danes nočemo ponavljati, kakšna krivica v verskem oziru in kakšno pokvarjevalno sredstvo je tak zakon. Le to omenjamo, da se prebivalstvu in državi naložé novi troški. Mej drugim že sedaj nekateri protestantski listi javkajo, da zgubé njih duhovniki precej dohodkov po civilnem zakonu in zahtevajo, da se jim dá kaka odškodnina od države, ker bi drugače izhajati ne mogli.

Predloženi predlogi nikakor ne postanejo precej zakona. Gospodska zbornica je bode gotovo odklonila in potem pridejo nove volitve. Če pa nove volitve izpadajo ugodno za liberalce, se je pa bati, da gospodska zbornica odjenja. Slišijo se namreč že glasovi iz sicer odločno katoliških krogov, da gospodska zbornica ne sme se upirati mnenju naroda v ustavni Ogerski. Nevarnost civilnega zakona pač ni izključena.

Pa tudi s tem še ne bodo liberalci pri koncu. Če zmagajo s civilnim zakonom, začeli bodo pa vedno bolj omejevati cerkveni vpliv v šoli in kdo vé, če naposled še ne dotirajo tja, kakor Francozi, da se še veronsuk izbaene iz šole.

Seveda, to se bode godilo s hudimi boji. Da ti boji ne bodo baš utrjevali ogerske države, je gotovo. Nemažarski narodi že tako ne bodo nikakor podpirali mažarske ošabnosti. Naposled bodo tudi Mažarji zadeli na kake nepremagljive težave, ki morda prej naredé konec njih ošabnosti. S kulturnim bojem si le pospešijo svojo pogubo.

Nad propadom mažarskega naroda bi pač Slovani in Avstrijeci samo po sebi dosti ne žalovali, ali Ogerska je v tešni zvezi z našo državo, zmede na Ogerskem slabe vse cesarstvo in duh v ogerski

LISTEK

IV. Na studencu.

„Šest pripovedstij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novoselec.

(Dalje.)

Tega večera, ko so se usedli za mizo, povrstili so se, kakor obično. Mimo Radojke ni bilo nobene žene. One jedo za sebe. Samo da dve ali tri pri-
našajo na mizo.

Bil je red ravno na Anoki. Dokler druge dve nosite in odnašate jedila in natakate pijačo, ona se je naslonila z hrbtom na vrata in si brba nos. Ded je niti ne pogleda. Vsi molčijo. Radojki srce utriplje — utriplje! A Anoka niti ne sanja o čem!

Ko so povečerjali, možje se začnejo križati, in čakajo na dedca, da bi vstali.

Dedec porine od sebe kos kruha, žlivo in vilice, a nož porine v nožnice. Nasloni se na lakte, pogleda okoli po vseh in ostane pri Anoki.

Njo nekaj zbode. Spusti roke. Zravna se in hoče oditi ven.

„Počakaj, ti hčerka!“ zakliče dedec z neobično jasnim glasom.

Vsi se zganejo.

Z istim glasom nadaljuje dedec:

„Ti hčerka . . . s teboj čujem . . . tebi je čisto krivo v moji hiši in pri moji družini!“

Kdo je še videl, da bi ženska odgovarjala? Tudi Anoka molči, ali je z roko spopala svoje vlastito stegno, in nohti se sadirajo v meso.

Dedec zopet z istim glasom in z mirnim licem nadaljuje:

„Jaz nočem tega, dokler jaz živim! Ne pustim jaz, da bi moja hiša bila za katero-koli moje dece slaba . . . Čujem, da ti te žene (on z brado pokaže proti kuhinji), da ti te žene nagajajo in te dražijo! Ali jaz sem tukaj gospodar!“

Anoka opazi nekaj zlobnega na dedovem nagubanem licu. In razun sovraštva, ona prvokrat občuti nekako bojazen.

„Tebi vedno zabavljajo. Hočejo, da bi ti vse za njih opravljala in delala. Kakor da si ti prišla iz kake gole hiše.“

On se je naredil tako okorno ljubeznivega in nežnega, da so se Anoki začeli lasje po glavi dvigati.

„Ali jaz tega ne dopustim! Jaz sem star in slab, in težko se sam držim med toliko družino. In glej, jaz nočem več, jaz zdaj . . .“ Srpo pogleda in ustui se mu začneta tresti. On začne strašno in promolklo kričati:

„Vsem vam, čuj tudi ti, Radojka! in ti, Blagoj, in tudi vsi drugi! Vsem vam in vašim ženam zapovem, da v vsaki stvari poslušate to tukaj“ — z roko, katera se trese, kakor šiba, pokaže na Anoko — „in nočem, da bi kaj delala v hiši, zamazala bi si

gosposke roke. Niti, da vino nataka. In ubije naj ga Bog, kateri je ne bi v čem slušal, ali jo tudi najmanj razžalil.“

On skoči kvišku! Siromak starček! Veličasten je, pa ipak smešen in žalosten. Tresel se je, kakor žolca, ko je šel ven.

Vsi so se prekrizali. Vstali. Molče odidejo mimo nje, a vsi po strani, boječ se, da bi se je ne bi kdo dotaknil. Strašen in divji srd dušil je Anoko. Kakor zblaznela prileti k ženam v kuhinjo:

„Ali ste čule, ve?“

Žene, pa da ne bi čule!

„Jaz hočem zdaj, da mi se naredi postelj pod lipo. Hočem dedecovo žimnico, Radojkino vzglavje, Blagojev gunj; in hočem, ti Petrija, ki ti je brat na tlaki, da vzameš podpornik, in da našeneš kokaši z lipe, in da vso noč stojiš pri meni. A kdor ne posluša — ubije naj ga Bog, ej, ali ste čule?“

Moj Bog! Clovek je časi trikrat hujši od živčeta!

Nihče ni rekel niti besedice. Vseh se je polastil neki strah, a k temu še dedcove besede: „ubije naj ga Bog!“

Arsen je pobegnil celo na pód. Zarinil je glavo med snope in ihtil. Zastonj — san ni gunj, kate-
rega potegnes čez glavo, kadar hočeš.

Anokina postelj je pripravljena.

Da, ali ni tako lahko zaspati, kakor je ona mislila!

državni polovici vpliva tudi na našo državno polovico, kjer tudi liberalizem še močno riže in tudi še ni odstranjena nevarnost, da kdaj pride do večje veljave. Zato pa dogodkov na Ogerskem ne moremo hladnokrvno gledati, ker vplivajo na vso državo. Ko se pa z večerajšnjim dnevom začeto rovačijša dovrši, dovrši h krati mažarski narod svojo nalogo. Že sedaj nam je v stvarilno znamenje, kam veda dosledno izpeljani liberalizem. Za Mažarstvom, če mu tudi čim prej odločimo, pa mi ne bomo točili solza.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. aprila.

Razdelitev okrajev ne Češkem. Nemci so silno nevoljni na veleposestnike, ki nočejo podpirati vseh njih predlogov. Tako je zaradi razdelitve okrajev prišlo mej veleposestniki do hudega razpora. Veleposestniki so sicer za osnovo novih sodišč, ali pri tem so njim merodajne le praktične potrebe, ne pa narodne razmere. Zato so pa stavili predloge, po katerih bi nekatere nemške vasi ostale pri čeških okrajih. Nemce pa to silno jezi, ker s tem se je preprečila njih preselna želja, osnova zaključenega nemškega ozemlja. Ker pa Nemci sami nimajo večine, morajo sedaj glasovati za predlog veleposestnikov, ali pa popustiti vsako misel na novo razdelitev okrajev. Nemška nevolja je tem večja, ker so že mislili, da so popolnoma zagotovljeni podpore veleposestnikov. V svoji jezi že nekateri nemški listi pišejo, da sedaj ne more biti Nemcem dosti ležeče na tem, če se nadaljuje nova razdelitev okrajev.

Turpinova aféra. Predvečerjem je v francoskem senatu Magnier interpeloval vladjo zaradi pomiloščenja Turbinovega. Rekel je, da njemu za Turbina ni nič, temveč želi le zaradi tega, da se vsa stvar pojasni, ker pri tej priliki časopisi napadajo generale, kar škoduje ugledu francoske vojske. Pravosodni minister je odgovoril, da je Turpin že prestal skoro polovico kazni, torej ni nič takega, če se je pomiloštil. Tudi so že juristi zagovarjali njegovo pomiloščenje. Drugih povodov za pomiloščenje ni bilo, posebno časopisi niso nič vplivali. Vojni minister se je potegnil za obrekovane uradnike vojnega ministerstva in dokazoval, da Turbin ni nikak mučenik, temveč je zaslužil kazen. Bivši vojni minister Freycinet je pojasnil bolj natančno Turbinovo stvar, ker on je bil tedaj vojni minister, ko je Turbin izdal tajnost melinita. Svojo iznajdbo je ponujal raznim državam, mej drugim tudi Nemčiji, ali v Berlinu se njegova ponudba ni vsprejela. Turbin je pa vendar mnogo koristil vojni znanosti in bode morda še koristil, zaradi tega je prav, da je pomiloščen.

Ahlwardtovi akti. Predvečer je bila v nemškem državnem zboru dolga debata o predlogu poslanca Ahlwardta, da se njegovi akti izročé odseku 21 članov, da jih pregleda. Ahlwardt je priznal, da o invalidnem zakladu nema nobenih aktov, iz katerih bi mogel dokazati, kaka pogajanja so se

vršila v borzijskih krogih. Pač pa ima on dokaze, da sta Bleichröder in Hanseman nemški narod ogoljufala za več sto milijonov. Papirje je on dobil od odpuščenega uradnika diskontne družbe. Ahlwardt je potem sedanjemu finančnemu ministru Miquelu očital razne goljufije, mej drugimi, da je kot ravnatelj diskontne družbe trgoval na svojo roko s papirji in delal dobičke. Govornik je naštel celo vrsto vršnih posređenih podjetij, s katerimi je bil Miquel v zvezi. Posebno več ne baš lepih stvari je povedal zastran grajenja nekaterih rumunskih železnic s nemškim kapitalom. Ko je govorilo še več govornikov, in se je v zlasti Miquel opravičeval in opiral, se je sprejel predlog Ahlwardt, da se njegovi akti izročé v pretres posebnemu odseku.

Ulsterska deputacija. V Londonu je prišla deputacija kacic 200 Ulstercev, da pri vplivnih osebah prošé, da naj delujejo proti irski samopravi. Ta deputacija je pa prav za prav le iz Londona najeta, da se bodo potem nanjo sklicevali nasprotniki irske samouprave. Predvečer je bila deputacija pri londonskem županu. Njen vodja je izjavil, da Ulsterci nikdar ne priznajo irskega parlamenta, ako se vpelje. Osnovani bodo poseben odbor, ki bode ukrepal, kaj je storiti. Vadijo se pa v Ulstru že sedaj v orožju mladeniči od 16. leta dalje, da se uprejo s silo irski avtonomiji, ako bi bilo treba. Če pride do državljanske vojske, bodeta zanjo odgovorna Gladstone in Morley. Župan je deputaciji prijazno odgovoril. Njega veseli, da Ulsterci tako dobro poznajo slabe strani irske predloge. Tudi on je nezaupljiv proti tej predlogi. Potreba je upreti se odločno, ali vendar londonski župan priporoča, da se Ulsterci držé le ustavnih sredstev in ne segajo po sili. V kratkem bode on predsedoval mnogobrojnemu shodu trgovcev in obrtnikov, na katerem se bode tudi pretresovala irska predloga. Mi le toliko rečemo, da so Ulsterci in angleški konservativci lahko veseli, da so v Angliji, drugod bi jih že davno bili zaprli, ko bi tako očitno pretili z vstajo.

Slovstvo.

Pesmi Boleslava Jablonskega, bivšega redovnika premonstratskega reda, špirtuvala pri krakovskih premonstratkah v Galiciji, so izšle v knjigarni Jaroslava Pospíšila v Pragi. Njihova osma izdaja nam priča, kako so priljubljene. Jablonsky ni pisal Bog vé koliko; njegova pesniška plodovitost ni bila velika. Pa samo ta knjiga zadostuje, da si je zagotovil ljubezen in hvaležnost celega naroda in vseh bralcev — lahko rečemo — za vselej. V češkem slovstvu je malo knjig, zlasti pesmij, ki bi dosagle toliko izdaj. Tukaj se je najbolje pokazala resnica, da biser čustva, duševni draguli, nikoli ne izgubi vrednosti, ampak se nasprotno zmerom bolj in bolj blišči, svojemu izdelovalcu v čast in hvalo.

Pesmi duhovnika-pesnika sprejemamo z ljubeznijo; zakladi čustva, lepega, modrega in dobrega,

do dolgo, da ji je mogoče, z jednim mahom obrnila bi svet, porinila bi glavo pod mlinski kamen, da bi zaspala, ako tudi mrtvim snom!

Ali snu ne more dedec zapovedovati in ne boji se njegove kletve!

Anoka se vzdigne. Pogleda temno sliko Petrije polag sebe.

Silovito se ji nekaj preobrne v prsih. Čisto iznensdena, a neizmerno jako, zadoni neka kristijanska struna v njenih prsih:

„Petrija! Pojdi spat!“

Petrija nič ne odgovori. Vrže podpirao in hoče oditi.

„Petrija!“

Petrija se zgane in ostane na mestu kakor zakopana.

O, Bog, glej novo slast! Kake so to misli, kam to vodi?

„Petrija, sestra, odpusti mi!“

Zensko srce zatrepeta in se odpre!

„Anoka, duša, Bog ti naj odpusti!“

„Petrija, sestra...“

Ona jo prime za roko, posadi jo poleg sebe, objame jo in obe zajokate.

Kako sladko ihtite — kakor dojenki! Vse je tiho, nič pod milim Bogom se ne čuje; samo oni dve ste se objeli, ihtite in se ljubite.

(Konec sledi.)

ki se v njih izražajo, so nedosežni. Pred leti, ko so prvič izšle, so bile pesmi Jablonskega v češkem mladetu in probujajočem se slovstvu velika posebnost. Najtehtnejši dokaz njihove velike vrednosti je pa ta, da se niso zgubile tudi v teku najnovejšega češkega pesništva; da niso bile potopljene v onem zmerom naraščajočem izobilju pesniških del novodobnih, jako nadarjenih pesnikov. In popolnoma po pravici. Pogledajmo le natančneje na obseg: Očetovsko modrost (Modrost oteovskou) je pisal velik mislec kratko in jedrnat v krasni obliki. Erotične pesmi, ki so pravi biseri v zbirki, je znal tako podati, da se vrača duh, utrujen od burne, naprednjaške novodobne poezije prav rad zopet in zopet k njim kot k okrepcujočemu studencu. Knjiga se razdeluje v osem delov. Vse je dovršeno; težko je določiti, kaj naj je lepše: 1. Očetovska modrost (Modrost oteovská), 3. Tri zlati lasje (Tři zlaté vlasy), 3. Boj ljubezni, 4. Erotične pesmi (dva dela), 5. Zmešane pesmi (dva oddelka), 6. Prilicne pesmi (dva oddelka). Na čelu je pa lepa pesem: Pozdrav domovini.

Za deklice sploh ni pripravnejšega darila, kakor so le-te pesmi; saj so jih tudi njihove matere nekaj z veseljem poslušale. Zgoraj imenovano knjigarstvo si je velikih zaslug pridobilo z novo izdajo, katera — če Bog dá — ne bo sadnja. Oblika je primerna obsegu; krasí jo lepa podoba pesnikova.

Jablonskemu je ves češki narod hvaležen; to nam pričajo mnogi kipi pesnikov, mnoge spominske plošče in veliko društev, katera proslavljajo njegovo ime. Bog daj češkemu in našemu narodu le veliko število taceh pesnikov! Hvaležno bi pozdravili tudi dober prevod Jablonskega ali vsaj njegove „Očetovske modrosti“. Trebalo bi že našemu sušičnemu pesništvu kake oživljajoče rose in kaj — idej! —

Le Triomphe de Lourdes. Prix 3 Francs 50.

Paris: Victor Havard, Boulevard St. Germain. —

„Lurd je zmagal“ — to znamenito francosko knjigo iz zadajega časa prijavljamo svojim bralcem z največjim veseljem. Kaže nam, da še ni vrednosti zgubil naslov, s katerim se ponaša Francija, da je „najstarejši hči cerkvena“. V prvi dobi krščanstva je rodila učenjake, mučenike, misijonarje, svetnike; sedaj širi vero v nadnaravni red in preganja zmedencev zmote — s svojim Lurdom. Dejstev ne more nobeden tajiti. Govori in dokazuje Žan Zak Rusó, da so nemožni čudeži, češ, da nasprotujejo Božji vsegamogočnosti ali pa njegovi svobodi, jezika Benán, da se ni še nikdar zgodil čudež v pričo ljudij, ki bi mogli znanstveno preiskavati; Lurd — govori glasneje in jasneje, nego vsi pritlikavski nasprotniki krščanstva. Na stotine čudežev je uradno dokazanih in z največjo tenkovestnostjo spisana poročila zdravniška so ti na izber. Proučaj in sodi, komur je do dokazov. Vse, kar počno framasoni proti čudežem, ne pomaga. Sam Zola je javno izrekel vlaškega leta: „Videl sem ljudij, ki se niso mogli ni geniti, da so vstali in hodili.“ Neki protestant brez vere je dejal: „Jaz ne verujem ni v Boga, ni v hudiča, verujem pa v Našo Gospo lurško.“ — Vse to in še nebrojno drugega dobiš v imenovani knjigi, ki je pisana v krasnem slogu, vseskozi poučno in zanimivo. — Pri nas tako ni na preostajanje knjig, ki bi se pečale s takimi vprašanji. Zato pristavljamo: zdi se nam v smislu katoliškega shoda, da se omenjena francoska knjiga — posloveni.

Cerkveni letopis.

Imena papežev po prerokovanju škofa Malahije.

(Spisal Jurij Benke.)

(Dalje.)

Celestin III. (1191—1198). „De rure bovensi“, („z volovskega polja“). Bil je iz rimske rodovine Boboni. Vladał je 6 let, 9 mesecev, 9 dnij.

Inocencij III. (1198—1216). „Comes Signatus“, („raznamovani [signiški] grof“). Deloma je s tem označen njegov rod „Signis“, ker se je nazivala njega rodovina „Conti dei Marsi e di Segni“, deloma pa spričuje prislov „comes signatus“ tudi njegovo razmerje do drugih vladarjev, ker za časa njegove vlade je stal stol sv. Petra v vsej svoji slavi, tako da bo Inocencij vedno ostal v zgodovini „signatus“ kot „veliki“. Vladał 18 let, 6 mesecev, 9 dnij.

Honorij III. (1216—1227). „Canonicus de Latere“, („kanonik s strani“). Bil je poprej kanonik pri sv. Janezu v Lateranu. Vladał 10 let, 8 mesecev.

Kar nikdar ni bilo, to ona zdaj čuti, samota! Pa še brez strehe nad glavo, na besnem konju brez uzd, na ladiji, katero goni veter, a ni krmilarja. Njo napada njeno lastno srce, a ni nikogar, kdor bi ga spodil. Svet se je obrnil in ona stoji na glavi. Ali pasja zlobnost ne popušča:

„Kaj dremáš, malopridnica, ko jaz zapovedujem? Ali hočeš, da te Bog ubije?“

Mesec je priplaval. Vse je zamrlo, da zopet hitro oživi, a na Anokino srce se vedno bolj krade in gnezdi nekaj mrtvega.

Tako ne more ostati — ali kaj se hoče početi?

Da se vrne k očetu — kaj mu bode rekla?

„Dedec je zapovedal, da me morajo vsi slušati!“

Ne, k očetu ne more! Že je kesno, in noč bode prešla, zasvital bode dan in solnce razlilo svoje žarke, a ona, nesrečnica, kam bode pogledala? Da še bolj divja — saj ne more bolj? Da se umiri — kako? Da se poniža? Ne!

Misli se križajo, kakor niti na šarenici, oči sprejejo se, zjokajo; utrujenost premaga strasti, ljubezen in sovraštvo, glad in žejo! Ko so se na vejice zavajili celi bregi, a one se ipak ne morejo zapreti — tedaj ji je postajalo težko, neznosno in

Gregor IX. (1227—1241). „Avis Ostiensis“, („ptič Ostijski“). Bil je kardinal-škof v Ostiji in je imel orla v svojem grbu. Bil je že 80letni starček, ko je zaseđel stol sv. Petra, a vendar je z mladeniško dlustjostjo vodil krmilo sv. cerkve v jako viharneim času celih 14 let, 5 mesecev in 2 dni.

Celestin IV. (1241—1241). „Leo Sabinus“, („sabinski lev“). Bil je poprej škof v Sabini in je imel leva v svojem grbu: vladal je le 17 dni.

Inocencij IV. (1243—1257). „Comes Laurentius“, („grof Lavrenčij“). Bil je rodom grof Fieschi iz Genove; kot kardinal je imel naslov cerkve „S. Laurentii in Lucina“. Vladal 11 let, 5 mesecev, 14 dni.

Aleksander IV. (1254—1261). „Signum Ostiense“, („znamenje Ostijsko“). Bil je iz iste rodovine grofov di Segni, kakor Inocencij III., „comes signatus“, in Gregor IX.; poprej je bil kardinal-škof Ostijski. Vladal je 6 let, 5 mesecev, 13 dni.

Urban IV. (1261—1264). „Hierusalem Campaniae“, („Jerusalem v Kampaniji“). Bil je rojen v Troyesu v Kampaniji kot sin priprostega čevljarja. Po smrti prejšnjega papeža se je sešlo 8 kardinalov k volitvi, a niso se mogli dolgo zjediniti, da bi doletili novega papeža. Po mnogem premitljevanju so slednjič izvolili jeruzalemskega patrijarha, ki se je upray tedaj mudil v Viterbu. Dal si je ime Urban IV. in je vladal 3 leta, 1 mesec, 4 dni.

Klemen IV. (1265—1268). „Draco depressus“, („potrta zmaj“). V njegovem grbu je bil orol, ki je držal zmaja v krempljih. Njegov prislov se nanaša morda tudi na konče Hohenstaufov, ki so cerkvi učinili toliko zla. Mesec dni pred papežovo smrtjo je dal poslednji Hohenstauf Konradin svojo glavo pod sekiró 29. oktobra 1268. Vladal je Klemen IV. 3 leta, 9 mesecev.

Bl. Gregor X. (1271—1276). „Anguinus vir“, („kačji mož“). Imel je kačo v svojem grbu in je bil iz rodovine Visconti. Za vlade tega papeža je bil izvoljen cesar Rudolf Habsburški, s čemer je bilo končano strahovito mevladje. To in še marsikako drugo tehtno delo je pospešila previdnost pobožnega Gregorija, ki je bil res „previden kakor kača“. Vladal je 5 let, 4 mesece, 10 dni.

Inocencij V. (1276—1276). „Concionator Gallus“, („trapezski pridigar“). Bil je rodom Francoz Tarantaise iz pridigarskega ali dominikanskega reda. Vladal je 5 mesecev in 2 dni.

Hadrijan V. (1276—1276). „Bonus Comes“, („dobri grof“). Bil je nečak Inocencija IV., rodom Ottoboni Fieschi, grof v Lavaniji (Otto-bonus). Vladal je le 1 mesec in 9 dni, torej v tem dober tovariš svojega prednika in tudi naslednika.

Jan ez XXI. (1276—1277). „Piscator Tuscus“, („tusijski ribič“). Bil je jako učen bogoslovec s častnim naslovom „clericus universalis“, torej vreden nositelj prstana ribičevega. Poprej je bil kardinal-škof v Frascati, lat. Tusculum. Vladal 8 mesecev, 5 dni. (Dalje sledi.)

Grobni napis Aberkijev.

V spomin škofovske petdesetletnice je podaril turški sultan sv. očetu neko miramornato ploščo s prestarim napisom v grškem jeziku. Našel jo je Anglež Ramsay leta 1882 v Frigiji. Plošča je nekdaž pokrivala grob sv. Aberkija, škofa hierapolitanskega v Frigiji. Besedilo tega napisa, katero je sestavil sam sv. Aberkij, ko se je bil povrnil iz Rima, je bilo znano že preje; saj se nahaja v življenjepisu sv. Aberkija, ki je živel v drugem stoletju po Kristusu, v dobi cesarja Marka Avrelija. Ali dvomilo se je, zlasti v protestantskih in racionalistiških krogih, o pristnosti njegovi. Zakaj? Zato, ker nam podaja ta napis najjasnejši dokaz iz starodavne dobe za prvaštvo (primat) rimske stolice in za nauk o presv. Rešnjem Telesu. Napis govó med drugim, da je Aberkij obiskal Rim, „kraljico mest“, da je prepotoval Sirijo in nadaljuje v slovenski prestavi doslovno: „Povsod me je spremljala vera. Vera mi je dajala v jed Ribó iz čistega vrelca; veliko in čisto Ribó, katero je dajala jesti prijateljem svojim čista devica s kruhom in vinom. Kdor te besede racume, je vernik, in moli naj za-me.“ Res morejo umeti ta simboliški jezik samo poučeni kristijani. Izpisane besede se namreč nanašajo na presveto Rešnje Telo, katero so v skrivni disciplini (disciplina arcani) predočevali z ribo, ker je grška beseda ἰχθύς (riba) sestavljena iz začetnic besedij Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱός Σωθῆς (Jesús Kristus, Sin Bóžji, Zveličar). Devica, ki deli to Ribó, pomenja ali sveto cerkev ali pa vero. Podobni napisi in po-

dobe iz iste dobe so se našle tudi drugod. Znan je takov napis, najden leta 1839 v Autunu na Francoskem, in podobe v katakombah sv. Kalista. Na vzhodu in zapadu in v središču krščanstva je bila torej že v drugem stoletju ista vera gledé svetega Rešnjega Telesa. Pridobitev tega kamna je torej velike pomembe za katoliško cerkev. Sultan ni mogel pokloniti sv. očetu bolj dragocenega daru. Kdor se želi o tem spomeniku bolj natančno seznaniti, glej Minasi T. J.: La dottrina del Signore pei dodici Apostoli. Roma, 1891. Str. 284 ss in Acta Sanctorum. Octob. tom. IX., str. 491, 492, 515, 516 ss.

Salezijanci v Rimu.

Letos se je zgradil v Rimu Boskov zavod. Zavod zapuščenih je bil posvečen presvetemu Jezusovemu Srcu dne 7. marca. Salezijanci Boskovi duhovni sinovi, so se dela lotili. Zanimivo je, kako se je delo pričelo. Pred 15 leti se je ponudilo slavnemu človekoljubu, naj ustanovi tudi v Rimu zavod. Goreči duhovnik je sklical svoje svetovalce v posvet in glasovanje. Potrebna svota je bila 5 milijonov frankov in blagajnica Boskova je kazala 500.000 frankov dolga. Izid glasovanja je bil, da se ni ponudba sprejela, ker je glasoval za njen sprejem le Bosko sam. Opravičeval se je s tem, da je vse zaupanje stavil v presv. Sree. Ko je nehal govoriti, so oddali še drugi svoje glasove, delo se je pričelo in zdaj je dokončano. Tako pomaga Bog svojim zvestim služabnikom v junških podjetjih.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. aprila.

(Kranjska gimnazija.) Izvedeli smo, da je naučno ministerstvo kranjskemu mestnemu zboru naznanilo pogoje, pod katerimi bi se v Kranju ustanovila, oz. ponovila višja gimnazija. Javljajoč to novice z največjim veseljem želimo le, naj bi se vse storilo, da se ugodno reši ta zadeva in hkrati zahvaljujemo vse tiste, ki so s svojo vstrajnostjo pomagali dobri stvari k zmagi.

(Prezv. knez in škof labodski dr. Mihael Napotnik) je v sredo dne 26. aprila došel iz Rima zdrav v Maribor.

(Zahvale.) Od več strani nam dohajajo zahvale nekaterim gospodom, ki so podpirali slovenske romarje. Iz dna srca zahvaljajo vsi romarji prevz. kneza in škofa labodskega, ki jih je v sv. Petra cerkvi obhajal in kot Slovence predstavljal jih sv. očetu. V najlepšem spominu ostane vsem očetovsko prijazni in ljubeznivi slovenski vladika. V prvi vrsti zahvaljajo vsi brez razločka tudi č. g. Ign. Zitnika, ki je skoraj mesec dni skrbel samo za romarje, pišoč kažipot, svetujoč, iščoč stanovanja i. t. d. V kolikor se naši ljudje sploh dajo vrediti in voditi, vrejeval in vodil jih je imenovani gospod. Romarji se poleg njega spominjajo hvaležne tudi č. g. Janeza Oblaka, ki je spreten v laškem govoru, kjer je bilo treba, tolmačil in pomagal in č. g. Jan. Azmana, ki je v Loreti v lepi domači besedi romarjem govoril in njemu izročeni oddelk tako modro vodil. Se več drugih gospodov imenujejo zahvale; da pa ne natisnjemo vsake posebe, zahvaljamo navedene in druge, ki so podpirali naše romarje, na tem mestu najprisrčneje: Bog plačaj!

(Provincijalem usmiljenih bratov) avstrijsko-češke provincije za prihodnja tri leta je bil izvoljen 24. t. m. v Rimu zopet Janez od Boga Sobel, nekdanji vrlo zaslužni pripor v Gorici.

(Pogreb pokojnega g. J. Potečnika.) Z Brezovice: V sredo, 26. t. m., smo položili trohljive ostanke umrlega, od vseh najglobokeje spoštovanega in ljubljenega župnika, prečast. g. Jan. Potečnika, v naročje hladne zemlje. Iz župniške hiše so nesli cerkveni ključarji truplo preblegega rajkega v sprevodu, katerega je vodil prečast. gosp. kanonik Flis v navzočnosti obile čast. duhovščine, gosp. okrajnega glavarja i. dr., in kateremu se je pridružilo kar najštevilneje farno občinstvo, mimo cerkve in po ovinku drugo pot nazaj v cerkev. Ondi se je bralo več sv. maš in tudi péla črna sv. maša od prečast. g. kanonika Flisa za dušo preselivšega se. Prečast. g. kanonik je tudi v prekrasno zloženem, jednatem in ginljivem govoru pokazal, da se je vse zgodilo po najsvetejši volji božji, orisal je vzorno življenje in vspešno delovanje umrlega g. župnika in žalujoče ljudstvo potešil je s tem: da rajkega duh še vedno čuva nad njimi in prosí Boga za nje in pridejal, da mu skazujejo največjo ljubezen s tem,

da se ravna po ranjkega naukih. Ljudstvo je bilo jako ginjeno in je glasno žalovalo po ranjkem gospodu. — Ker v kratkem pričakujemo natančnejšega in obširnejšega pojasnila, naj samo te besede omenjajo ta, za Brezovico tolikanj usodepolni, ne-pozabljivi dan.

(Velika suša) je v premnogih krajih na Koroškem. V več krajih od prvih dni marca meseca sem ni bilo več dežja. Zato kaže žito jako slabo in mnogim bođe pomanjkvalo krme. Zadnja velika suša je bila na Koroškem leta 1884, ko vso pomlad in poletje ni deževalo.

(Parni stroj), ki naj bi odvažal gramoz ob železniški progi pri Kočevju, so hoteli spraviti na svoje mesto. S pomočjo monterja so ga véeraj razdelili v posamične dele; pri tem pa se je stroj sam razsul in posamezni deli so popadali na tla. Tako se jih je mnogo poškodovalo; zato so morali ves stroj še jenedkrat poslati v Linc, da se popravi.

(Znanstveno potovanje po Istri) priredi mnogo graških visokošolcev o Binkoštih pod vodstvom vseučiliškega prof. g. Strzygowskega. Obiskati nameravajo: Oglej, Gradež, Trst, Poreč in Pulj. Potovanje bođe trajalo od 17. do 25. maja.

(Nesreča.) Dne 14. t. m. je padel s kozolčeve strehe v Rebri pri Celju osemipetdesetletni hlapec Andrej Čretnik. Ponesrečenec je že tisti dan umrl. — Dne 22. t. m. se je pa pri novi mitnici mej Pletrovičem in Drešovesjo na Štajerskem dogodilo to-le: Dva voza kočija in težko obložen voz, na katerem je voznik Jan. Ježovnik spal se srečata ondu. Konji težkega voza zavijejo v stran, a pri tem zadene voz ob mitnico in voznik pade mej kolesa, ki mu zdrobe popolnoma glavo.

(Procesija na Rožnik.) Danes zjutraj ob 3/4 5 zbrala se je nešteta množica Ljubljancev in okoličanov pred trančiškansko cerkvijo, od koder so se v velikanski procesiji podali na Rožnik, da bi sprosil tolikanj potrebnega dežja. Procesijo je vodil p. n. župnik P. Kalist spremljan od duhovnikov vseh mestnih župnij. Pohvalno moramo omeniti, da se je sprevoda vdeležilo tudi prav veliko moških iz vseh stanov. Ljubljana se je tudi pri tej priliki pokazala katoliško. Resnica je pa tudi pregovor: „Sila uči moliti“.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 16. do 22. t. m. je bilo novorojencev 22, 30 jih je pa umrlo. Mej poslednjimi je bilo 9 tujcev, 12 pa v zavodih. 8 jih je umrlo za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 2 za mrtvoudom, 6 za starostjo, 13 za različnimi boleznimi. 1 je zbolel za škrlatico, 2 za oslovskim kašljem in 2 za tifuzom obolela tujca prenesli so v bolnico.

(Vejaške vaje na Štajerskem.) Pešci-rezervisti imajo letos na Štajerskem pomladne vojaške vaje od 1. do 13. maja. Rezervisti pri dragoncih imajo vaje od 8. do 20. maja, sanitetni oddelk v Gradcu od 31. julija do 22. avgusta; rezervisti od voznštva imajo vaje od 1. do 13., oziroma od 15. do 27. maja. Nadomestni rezervisti 27. in 47. pešpolka in 9. in 27. lovskega batalijona imajo vaje od 29. maja do 10. junija, nadomestni rezervisti od 87. pešpolka v Celju pa od 8. do 20. maja. Vaje nadomestnega sanitetnega oddelka št. 2 v Celju bodo od 5. do 17. junija.

(Novice.) Iz Prage, 25. aprila. Na „Srečeckem ostrovu“ so imeli prejšnji teden delaveci zborovanje zaradi „praznika“ prvega maja. Zborovanja se je vdeležilo mnogo — akademikov in mladočeški poslanci: Masaryk, grof Kounic in dr. Koldínský. Menili so, da bodo delavce za se pridobili, a opekli so se. Očitati so jim le: „Sedajni zastopniki češkega naroda ne vedó, da smo nezadovoljni“, mladočeskemu glasilu se je predbacival mačji značaj, „organ kapitalistov“, in trdilo se je, da je sedanja politika — sleparija. Enake izjave gotovo niso bile Mladočehom všeč, zaveznikov med delavci ne bodo imeli, ker jim ne verjamejo. — Šandor Subotič z Ogerskega je umoril lastnico „Centralne kavarne“, vdovo Katarino Agrovo, ker ga ni hotela vzeti za moža. Subotiča je podpiral njegov brat Jurij, da se je mogel preživeti. Vdova Angrova je bila bogata, posrečilo se mu je, da se je z njim zaročila, toda kasneje je na prigovarjanje svojih sorodnikov pretrgala zvezo z njim. Morilca in samomorilca je slovesno pokopal protestantski pastor Košut na protestantskem pokopališču. Gledalcev je bilo veliko. Več ne omenjam. — Papežev škofovski jubilej v nadškofijskem semenišču v Pragu se je vršil še le 16. t. m. Vzrok je bila odsotnost njeg. em. g. kardinala in nadškofa grfa

Schönborna. — Na Františku pri Vltavi stoji samostan bl. Anežke že več nego 650 let in je lastna zasebnikov. Ker je imeniten spomenik stavbarstva iz prehodnega sloga in edini te vrste v Pragu, in ker je nevarnost, da bi ga lastniki ne razrušili, se je ustanovila „Jednota pro obnovu kláštara bl. Anežke v Praze“. Samostan je treba s pristojnimi poslopji kupiti, prenoviti, da bo služil za zavetišče katoliškim delavkam. To upa „jednota“ doseči s požrtvovalnostjo čeških katoličanov. — **Mladoočeški list** v Kutni Hori, „Podvysocké listy“, je bil zaradi napadov na škofa Brynyeha konfisciran. Ne pisal bi o tem, ako bi državni zastopnik ne bil pridejal, da bo vselej zaplenjen, kedar se bo v njem nahajala vest, ki bi povzročala javno pohujšanje. Ne škodovalo bi, ako bi se dal enak ukaz še drugim liberalnim časopisom češkim in — tudi slovenskim. — Letošnjo pomlad so menda vzeli požari v zakup. Skoraj vsak dan se bere: zgorelo je toliko in toliko poslopij. Najhujše so udarjeni prebivalci v Nadejkovu pri Taboru, kjer je uničenih 17 števil, 10 družin si je rešilo le življenje in zgorel jeden človek. V Gornjem Slivnu, okraj Nove Benatke, se je spremenilo v četrť uri trideset števil v prah in pepel. Beda je grozna. Pri Žižkovu je začela goreti v tovarni bratov Hoškovo smola, in le nadčloveškemu naporu se je zahaliti, da ni pogorela cela tvornica. — Kolinski protižidovski nemiri se bodo strogo preiskavali, tako zahteva najvišje deželno sodišče. Nekoliko manjši izgredi so se pričeli tudi v Novih Benatkah, kjer je zginila 2. list. pr. l. dekla Jozefa Urbanova. Dasi se je doznalo, da se je sama umorila, vendar podtika ljudstvo njeno smrt židom. Vojaki so pripravljene v slučajih potrebe tje odriniti. Da so postali kolinski nemiri tako nevarni, so krivi tudi židovi sami. V senci bajonetov se čutijo varne, zato govorijo razžaljivo o kristijanih in delajo javno neslane opazke. Z napetostjo se pričakujejo preiskovalne obravnave in njihov izid. — **Narodopisne razstave** nameravajo se vdeležiti i češki duhovni z izkazom slovstvene delavnosti čeških duhovnov, cerkvenih šeg, slovesnostij, umetnosti. Misel je tako lepa, hvaležno se je sprejela od odbora in česka le vresničenja. Posebno važna je zaradi cerkvenih šeg in slavnosti; ako bi se njih razlaganje prepustilo lajnikom — in gotovo bi jih razlagali — bi se vrinile mnoge napake in pomankljeji, kar bi brez dvoma škodovalo. Za drugimi ne bodo zaostajali ameriški Čehi. I oni bočejo podati statistiko preseljevanja Čehov v Ameriko, njih namnoženje po posameznih državah, krajih in mestih, dalje podatke o družabnem, gospodarskem in narodnem življenju. Videli bomo vse češke ameriške časopise, knjige ter tudi angleške, ki o nas govoré, slike pisateljev in umetnikov, modele stanovanj delavcev in bogatinov itd. Upamo, da se jih zopet mnogo snide v zlati Pragi.

Društva.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico) ima svoje letno zborovanje dne 30. t. m. na Dolu v gostilni gosp. Franca Peklaria. K obilni udeležbi najprijazneje vabi **ODBOR.**

Telegrami.

Veles, 26. aprila. Nadvojvoda Franc Salvator in Marija Valerija sta odpotovala v Pulj, kjer se snideta s cesarico, potem pa pojdetata v Miramar.

Dunaj, 26. aprila. Razglas dolnjeavstrijskega namestništva opominja delavce, da je nepostavno dne 1. maja samovoljno ustavljati delo, svari jih pred izgredi in prepoveduje javne demonstracije, ker je zbran deželni zbor.

Dunaj, 27. aprila. Ker so zaprli strajkujočega tesarskega pomočnika, ki je včeraj zvečer na stavbišču v devetem okraju imel hujskajoč govor, je več sto ljudij jelo metati kamenje na policijsko stražo in poklicano pomoč. Policija je potegnila sablje, razpodila razgrajalce in jednega kolovodjo zaprla. Poškodovan ni nobeden.

Gradeo, 27. aprila. Pri šolskem poročilu se je vnela v deželnem zboru živahna debata. Pritoževala sta se dr. Kokoschineg in dr. Starkl, da se še vedno niso osnovala nemške šole v Ljutomeru in v Šoštanju. Odgovarjala sta njima prav srčno gg. Robič in dr. Dečko ter povdarjala postavno nemočnost tacih ponemčevalnic.

Veliki Beeskerek, 26. aprila. Selo Basahid gori. Vzlic pomoči iz okolice je vendar vsa vas zgubljena.

Rim, 27. aprila. Nemški cesar in cesarica, italijanski kralj in kraljica odpotovali so ob 9 uri 10. minut dopoldne v Neapolj, prebivalstvo jih je živahno pozdravljalo. Nadvojvoda Rajnerja je včeraj zvečer obiskal kralj, potem je pa nadvojvoda po noči odpotoval na Dunaj.

Carigrad, 26. aprila. Prišel je poveljnik francoskega brodogoja, admiral Vigne, s 45 častniki, 50 častnikov še pričakujejo.

Belfast, 26. aprila. Poboji so dalje trajali. Policija je posegla vmes in več razgrajalcev zaprla. Veliko oseb je ranjenih. O polnoči je bil mir. Pričakujeta se dva polka.

Godstotne bolgarske obligacije.

Poslednji čas se je že večkrat poskušalo denarne trge zlasti v Parizu in Londonu vznemiriti z neugodnimi novicami iz Bolgarije. Pokazalo se je pa, da so te novice popolnoma izmišljene. Vzlic tem poskusom se kurs bolgarskih obligacij ni

na Dunaju, niti v Parizu, niti v Londonu ni ponižal, kar kaže, da taka politična poročila zgubljajo ves pomen, posebno še zaradi tega, ker je povodom spremembe bolgarske ustave izjavila Rusija, da se ne misli mešati v notranje bolgarske stvari. To je največje važnosti za bodočnost, ker se s tem gospodarski činitelji vedno bolj kažejo. Ker tisti, ki žele denar naložiti, jako poprašujejo po godstotnih bolgarskih obligacijah, to gotovo ne ostane brez vpliva na njih kurs. Sedaj nesejo kaeih 6¹/₂ franka in imajo do pari-kurza le še 7 odstotkov. 216 1

Tuji.

25. aprila

Pri **Matičic**: Baron Schwegel, c. kr. komornik in dež. poslanec; Kohl, Dannhauser, tovarnarja; Br. smeyr, Rückel, Löwy, Ersler, trgovci; Bettelheim, potovalec, z Dunaja. — Siifter iz Ribnice. — Ludwig, tovarnar, s soprogo, iz Gradca. — Wührer z Reke. — dr. Praxmarer, vladni koncipijent, iz Kočevja. — Mahlke, ravnatelj tovarne, iz Mödlinga. — Winterhalter, trgovec, iz Maribora. — Kirchof, trgovec, iz Linca. — Ziegler, trgovec, iz Brna. — Titz, uradnik, iz Trsta. — Rad. bančni uradnik; Beyrod, uradnik; Ignacij Wellemin iz Prage. — Rajčević, duhovnik, iz Vipave. — Baum iz Plzna. — Mulaš iz Hrastnika.

Pri **Slovci**: Fink, Bonradi, Brainsch, trgovci; Biewel, potovalec, in Weltman z Dunaja. — Plechman, trgovec; Wodiczka, stotnik; Kralje, nadzornik, iz Trsta. — Zabo iz Pečuba. — Jodi iz Brna. — Oberhammer, tovarnar, iz Inomosta. — Ferjančič iz Zavrca. — Koritnik, administrator, z Blok. — Petrič iz Logateca. — Nedelkovič, pisateljica, z materjo, iz Smihova.

Pri **Južnem kolodvoru**: Neuhauser iz Liberec. — Weber in Höpfli iz Celoveca. — Periky, mesar, s soprogo, iz Zagreba.

Pri **avstrijskem caru**: Boblar, posestnik, iz Marti-novega vrha. — Terler iz Trčiča.

Pri **bavarskem dvoru**: Faber, generalni zastopnik, iz Kočevja. — Stampfl iz Gonenice.

Umrli so:

V bolnišnici:

24. aprila. Marija Mancin, dninarca, 65 let, oslabelost.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	termometra po Celsiusu			
7. u. zjut.		737.2	7.4	sl. sever	jasno	0.00
26. u. pop.		735.0	20.4	zm. jug	-	
9. u. zveč.		734.9	13.0	m. jzap.	-	
Srednja temperatura 13.6° za 2.1' nad normalom						

Solnčnike

le najboljše kakovosti priporoča v veliki izberi in po nizkih cenah

L. Mikusch,

tovarna solnčnikov in dežnikov

v Ljubljani, 179 19-9

Mestni trg števil. 15.

Št. 8656.

Razglas.

Podpisani magistrat naznanja, da so

živinski sejmi v Ljubljani

zopet dovoljeni, in da se smé torej na letni sejem

v ponedeljek dné 1. maja letos

poleg konj, prignati tudi goveja živina, drobnica in prašiči.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 25. aprila 1893

V mali dvorani „Tonhalle“.

V ponedeljek 1. maja zaključenje razstave

velike astronomične ure.

Pojasnujoča predavanja o tem velezanimivem umotvoru bodo natančno ob nastopnem času: 206 12-10

Dopoldne od 10. do 11. ure. Popoldne ob 3., 4., 5. in 6. uri.

Vstopnina: I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr.

Otroci in vojniki od narednika nižje plačajo polovico.

V ponedeljek 1. maja zaključenje!

Dunajska borza.

Dné 27. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld.	30	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	gld.	05	kr.
Zlata renta 4%, davka prosta	117	gld.	30	kr.
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	gld.	90	kr.
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	985	gld.	-	kr.
Kreditne akcije, 160 gld.	343	gld.	50	kr.
London, 10 funtov strl.	122	gld.	40	kr.
Napoleonor (20 fr.)	9	gld.	73	kr.
Cesarski cekini	5	gld.	78	kr.
Nemških mark 100	59	gld.	92 ¹ / ₂	kr.

Dné 26. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	115	gld.	45	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	gld.	30	kr.
4% državne srečke l. 1864., 250 gld.	147	gld.	50	kr.
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	163	gld.	50	kr.
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197	gld.	75	kr.
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	gld.	80	kr.
Zastavna pisma	4	gld.	100	kr.
Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	60	kr.
St. Genois srečke, 40 gld.	67	gld.	-	kr.

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141	gld.	-	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke, 10 gld.	69	gld.	-	kr.
Salmove srečke, 40 gld.	69	gld.	25	kr.
Windischgraezove srečke, 30 gld.	70	gld.	-	kr.
Ljubljanske srečke	21	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153	gld.	-	kr.
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v.	2965	gld.	-	kr.
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	-	gld.	-	kr.
Papirnih rubeljev 100	127	gld.	37 ¹ / ₂	kr.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za izgube pri krebanjih, pri iztrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svéti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.